

Kwaliteit in Kaprijke

Gevecht op details tijdens provinciale zwartbontprijskamp

Stuk voor stuk kwaliteitsvolle dieren meldden zich aan op de provinciale zwartbontprijskamp in Kaprijke. Zowel bij uiers en benen als bij het totaalplaatje van het exterieur viel de vooruitgang van de koeien op.

Een zonovergoten dorpsplein gevuld met rustig herkauwende koeien in de schaduw van een brede rij bomen. Het was een bijna romantisch beeld op de Oost-Vlaamse provinciale zwartbontkeuring. Maar liefst 110 inzendingen van 21 verschillende stallen kwamen er voor het voetlicht. Zowel de koeien als het publiek genoten van de jaarlijkse, maar dit keer hoogstwaarschijnlijk laatste editie in Kaprijke. Verwacht wordt dat de provinciale prijskamp volgend jaar naar de landbouwschool in Eeklo verhuist, waardoor een prachtig keuringdecor in de steek wordt gelaten.

Selectie op details

De grootste inzenders waren dit keer, zoals bijna traditioneel op de Oost-Vlaamse keuringen, Robert en Jacob De Craene uit Evergem. Met de vertegenwoordiging van 1851 Nele (v. Leadership) maakte hun afvaardiging meteen een glansrijke start. Dankzij haar jeugdige bouw, voorzien van een bijzonder degelijk opgehangen uier, haalde de kwaliteitsvolle Leadershipdochter met gemak een eerste notering binnen. Op die manier eindigde Nele vóór Steven dochter Uville van Christiaan Wildemauwe uit Maldegem. Met name de hoogte van de achteruier gaf de Leadership het voordeel van de twijfel.

Concurrentie kwam er in de loop van het kampioenschap via Lovedochter Ulga van Guido Hermie uit Adegem. De fraai geïerde vaars bezat veel macht in haar best ontwikkelde frame. Met name door de uierkwaliteit bleef ze langer in de strijd dan de overige reekswinnaars. Zowel Umba (v. Aaron) van Philip Vereecke uit Sleidinge als Ulotte (v. Hershel) van Albert Blomme uit Adegem toonde een degelijk frame op sterke benen. Maar op het vlak van de breedte en de ophanging van hun achteruier konden ze hun jongere tegenstandsters moeilijk de baas. Juryleden Daniël Vermeire en Lieven Ryckewaert kozen voor de jeugdige en complete bouw van Nele en verwezen Ulga naar de reserveplek.

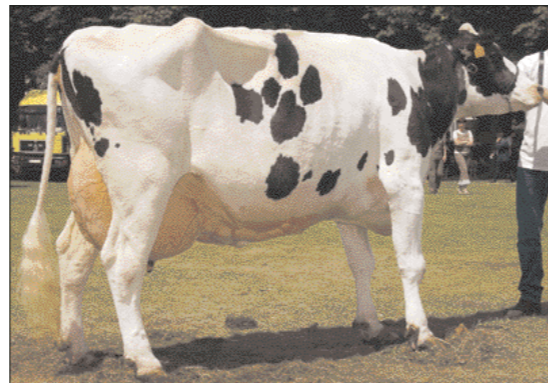
Ook bij de jonge koeien werd de aftrap gegeven met een Leadershipdochter. De witte Unica van Etienne Claeys uit Adegem slaagde erin om met haar diepe melktypische skelet de hoogste eer te strikken. Door de winst kwam de Leadership in de loop van de kampioenskeuring tegenover Lord Lilydochter Tina van Philip Vereecke te staan. Net zoals haar witte concurrente was ook zij een fijn typische koe met degelijk droog beenwerk en een goed opgehangen uier. Met het vorderen van de reeksen steeg de concurrentie naar een hoger niveau. Wegens de hoge gemiddelde kwaliteit van de jonge koeien werd het ook hier een gevecht op details. Onder meer de evenwichtig gebouwde Spirandodochter Santa, begin juni nog algemeen kampioene in Eeklo, van Johan De Pauw uit Sleidinge verkeerde opnieuw in prima keuringsvorm. De duurzame Santa had binnen haar reeks een harde noot om kraken met Beltrontelg Solbe van Christiaan Wildemauwe. Solbe, een fijngebouwde open melkkoe, kreeg omwille van haar



Lena (v. Magnum), kampioene jonge koeien
Productie: 2.04 305 8289 4,12 3,38



1851 Nele (v. Leadership), kampioene bij de vaarzen
Productie: 2.01 109 2861 3,55 3,12



Ootje (v. Cleitus), kampioene oude koeien
Productie: 4.05 305 11.427 4,44 3,13

betere kruisligging het voordeel van de twijfel op Spirandodochter Santa. Bijzonder was dat de jury in de loop van het kampioenschap tot andere inzichten kwam en de Spirandodochter van De Pauw toch midden in de ring hield

bij het toekennen van de kampioens- en reservetitel. Enkel de Duitse Lena (v. Magnum) kon haar nu nog van de zege weerhouden. De breedte in het frame en de macht voorin het stijlvolle lijf van Lena lieten een diepe indruk na. Ook op het vlak van de uierkenmerken scoorde de Magnumdochter sterk. Haar achteruier was immers breed en hoog opgehangen en werd met een fijn uitgelijnde ophangband netjes in twee helften verdeeld. De combinatie van haar kwaliteitsvolle uier met haar mooi uitgebalanceerd skelet leverde Lena het kampioenschap in de middenklasse op terwijl Santa reserve werd.

Duurzaamheid voorop

Bij de oudere koeien was het de beurt aan Rina (v. Jolt) van landbouwvennootschap De Brabander uit Zomergem om de eerste reekswinst te boeken. De balansrijke Jolt dochter etaleerde een fijn beaderde uier die hoog tussen de achterbenen was opgehangen. Op dat laatste punt moest de melkrijke Lava dochter Rani van Guido Hermie uit Adegem haar meerdere erkennen in de overige reekswinnaars tijdens de kampioenskeuring.

In de oudste categorie blonk de diepgeribde Ootje (v. Cleitus) van Noël Van Leeuwe uit Sint-Margriete uit. De bijna acht jaar oude Cleitusdochter vertegenwoordigde een bijzondere groep. Haar reeks bestond immers uit een samenraapsel van koeien met minstens 50.000 kg melk op de teller. Ootje zelf toonde stijl en bezat veel kracht voorin haar degelijke skelet. Met name de betere kruisligging leverde de duurzame Cleitusdochter de kampioenstitel in de oudste categorie op bij de oude koeien.

Annelies Debergh

Koeiebloempjes

Teus van Dijk, melkveehouder te Giessenburg:
'Ik ben een gevoelsfokker.' (Ve)

Adolf Langhout, importeur genetisch materiaal:
'Eigenlijk zou je stieren moeten onderverdelen in drie doelgroepen: melk, gehalte en exterieur. Nu fokken we te veel grijze muizen. Men wil te veel eigenschappen in een stier, terwijl je juist naar extremen toe moet. De boer plukt zelf wel van de kaart wat hij wil.' (O)



Remco Campert, schrijver en columnist:
'Mijn eerste herinnering aan melk is dat het in een beker kwam en dat je het moest opdrinken, want anders werden je daarna kostelijke lekkernijen onthouden. Daar kwam bij dat bij de eerste weigering om de beker te ledigen je gestel grote kans liep ernstig verzwakt te raken. Ik vond de melk lomp en slijmerig.' (dV)

Jan Venneman, directeur Veeopro-Holland:
'Nederland fokt geen echte showkoeien. Onze boeren hebben een ander fokdoel, die zien liever een boerenkoe.' (O)

Roel Veerkamp, fokkerijdeskundige ID Lelystad:
'Het EK is leuk, maar niet relevant. De vraag is of de winnende koe ook een economische koe is. Ik denk niet dat de koeien op een EK een afspiegeling zijn van het vee uit de betreffende landen. Op de NRM is dat wel zo. Daar laten veel veehouders zien wat ze in huis hebben. Het zijn koeien die ze graag in de stal zien.' (O)

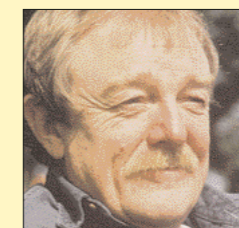
Bronnen: de Volkskrant (dV), Vara TV magazine (VT), Oogst (O), het Landbouwblad (hL), Koevisie (Kv), Holstein International (HI), Agrarisch Dagblad (AgD), Veehouderij (Ve)

Jan Steegink, jurylid NRM:
'Ik probeer vooruit te kijken. Heeft die koe het in zich om oud te worden?' (Ve)

Job Wassenaar, melkveehouder te Deinum:
'Er is een periode geweest dat we onze koeien niet lieten keuren. Maar we kwamen tot de conclusie dat wanneer je het wel laat doen je een beter beeld krijgt van je veestapel en hoe je het doet ten opzichte van de rest. Je krijgt de minpunten van je koeien beter in beeld.' (hL)

Harm Albring, jurylid NRM:
'In de ring, achter de koe, kun je precies zien hoe een koe haar benen zet. Mooi recht naar voren of met een lichte schaatsbeweging.' (Ve)

Jos Ruyter, melkveehouder te Ens:
'Ik ben een fokker en een fokker is zuinig op z'n koeien. Als ik eerlijk ben vind ik tweemaal daags melken voor koeien die 50, 60 liter per dag geven, te weinig. Een robot zou de uiergezondheid van mijn veestapel zeer ten goede komen.' (hL)



Midas Dekker, schrijver en columnist:
'Een makker beest dan een koe is nauwelijks voorstelbaar. Zonder morren laat ze zich haar melk, haar kalf en zelfs haar leven afnemen. Maar in een stal is ze nog gemakkelijker te hanteren dan in de wei. Dat scheelt werk. Kinderen houd je toch ook in de klas?' (VT)

Remco Campert:
'Later in mijn jeugd, op het boerenland, stond ik erbij als de koeien gemolken werden. Hoewel er flink aan hun tepels getrokken werd,

protesteerden ze niet. Vers van de koe was de melk op zijn gezondst, maar het smaakte me nog steeds niet. Wel genoot ik van de krachtige straal in de melkemmer. Mijn afkeer is allang verdwenen. Zonder bezwaar klok ik regelmatig een half liter tje naar binnen. Goed voor me.' (dV)



Cees van Velzen, voormalig exportmanager HG:
'Bij het woord melkkoe denken mensen van de Partij voor de Dieren alleen aan een dier met een grote uier dat in een paar jaar helemaal wordt uitgemolken. Ik weet zeker dat de Nederlandse melkveehouderij met een rubriek 100.000 kg-koeien op de NRM zowel in binnen- als buitenland een enorm positieve indruk nalaat.' (Kv)

Midas Dekker:
'Het is waar dat je het voer voor de koeien op stal naar binnen moet kruien, maar buiten in de wei schijten de koeien het milieu aan gort.' (TV)

Peter Willemsse, melkveehouder te Beers:
'Waar anderen tijd vrijmaken voor vakantie of voetbal steek ik die liever in de fokkerij.' (Ve)

Bastiaan Vernooij, melkveehouder te Oldeberkoop:
'Binnen het exterieur vinden we benen aanzienlijk belangrijker dan uier. Koeien met slechte uiers kennen we eigenlijk niet meer. En wat we ook heel belangrijk vinden is het gevoel dat we hebben bij een stier. Dat kun je niet altijd uitleggen. Fokkerij is ook voor een deel emotie.' (Kv)